

BELLPUIIG

ARTÀ

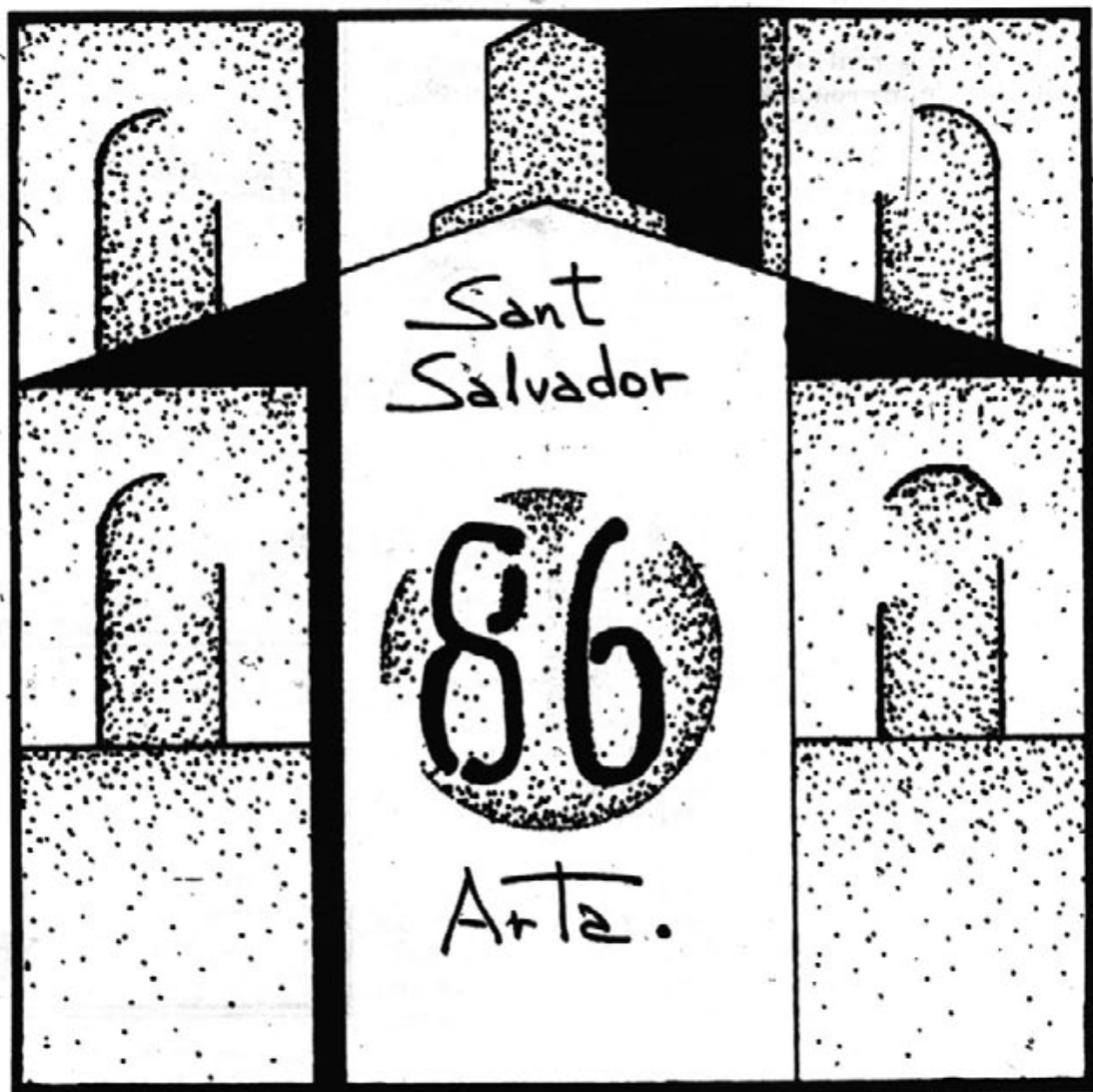

2 AGOST 1986

Nº 35

-V ÈPOCA - ANY XXVII-

REVISTA QUINZENAL

sumari:

- * ARTA I ELS ARTANENCS
- * DE LA COLONIA
- * PROGRAMADE FESTES
- * HORES DE FESTA
- * PARLEM DE LES FESTES
- * AFEGITO DE FESTES
- * PARLAR BE POC COSTA
- * NOTICIES, XERRIM-XERRAM
- * ESPORTS, I ALTRES
- COL.LABORACIONS

ARTÀ EN FESTA

Les festes de Sant Salvador tenen un caràcter especial per la gent d'Artà.

Els que aquest mes d'agost disfruten d'unes merescudes vacances, tornen aquests dies al poble per participar en les festes. També molts, per no dir quasi tots els que viuen fora, acudeixen a la vila, amb l'anyorança del que suposa el compartir amb la família i els amics.

Per tant, les festes de Sant Salvador han ocupat sempre el racó de la nostàlgia dins el cor dels artanencs.

BELLPUIIG, es suma a aquest goig i participació del poble i desitja per a tots unes bones festes.

iii MOLTS D'ANYS !!!

HORES DE FESTA

Els amics de la redacció de Bellpuig em conviden a redactar el convit a la festa davant la imminència de Sant Salvador 1986. Es, certament; una de les dates de més relleu del calendari artanenc; no se m'ocorre pensar més que en la del 17 de gener per trobar-ne una de semblant o que pugui fer-li costat. Curiosament són, ambdues, festes. I és que les festes són dates esperades, generen i aglutinen unes expectatives compartides per molts de subjectes. La ment col·lectiva és selectiva, intel·ligentment selectiva; el garbell sap retenir només els grumallons gustosos i deixa passar els agraes, donant-los a l'oblit.

Jo no sé si a la vida real trobaríem res que fos semblant al llumeneret blau de les rondalles. Excepte les festes. Sempre les destriam de lluny, sempre hi sospitam beneficències màgiques, sempre hi arribam. I sempre hi trobam un lloc segur, de repòs, de joia i de gaubança. Alerta, per tant, a no ser capaços de descobrir dins l'horitzó el guspireig anunciador. Mai no hi arribarem i el cor se'ns eixugaria de tristor.

Però aquest és un poble de festa, que encara no s'ha acabat l'esclator d'unes festes i ja divisa a l'entrelluu el bellugueig d'un altre llumeneret blau. Es un poble que sap alimentar aquesta habilitat i sap exercir aquesta voluntat col·lectiva d'aplegar-nos en un ritual gratificant i, estranyament?, misteriós.

Per què les cucanyes, les verbenes, les carreres de cavalls o de bicicletes, per què la tómbola, el ball de pagès o el futbol, les casetes, el tir al plat, la llet freda a les tauletes, les exposicions, per què ens proveeixen tant i tan bé de sana satisfacció? De molts d'aquests actes o activitats en podem fruit distints cops durant l'any, però en cap ocasió no ens regalen com a les festes. Què és que transmuda tot l'enfilall dels anomenats actes populars i li dona aquest tirat estiuenc de peça única? Que n'hi hagi tants en poc temps? Que aquest remolí d'anar d'un a altre ens provoqui una tolerable i moralíssima embriaguesa? És difícil treure'n l'entrellat i la reflexió s'endevina llarga i saborosa.

Se m'acut pensar si l'encís del llumeneret blau no serà en realitat altra cosa que una imatge que retorna d'un mirall situat dins la llunyania. La brillantor que copsam, allà lluny, no seria més que el retorn del llambreig de la nostra pròpia avidesa, tan humana, de voler trobar en el camí de cada dia, sovint aspre, penós, i sempre feixuc, replans on reposar i, si és possible, rescabalar-hi les ganes de seguir camí, aconhortats de comprovar, una vegada més, que a més de treure'n qualche llenca ben gustosa, també ens el podem fer un poc a la nostra mida.

No sé si això és així, però em sembla que ens convé donar-ho per bo. D'aquesta manera tendríem excusa per poder-nos donar a la festa, persuadits d'acomplir un disegni que es perd dins la foscuria del temps i que ressurt, de tant en tant, per recordar-nos la nostra insatisfeta i mancada condició humana. Decidits, també, a beneficiar-nos d'aquesta medicina que obra remei en aquells que n'hi cerquen, confiats en la cíclica satisfacció mai no esguerrada. La medicina no és més que la festa, saber introduir a la vida el sentit de plaer i de joc i completar-la amb allò que ens ha de compensar de passes amargues que no cal cridar-les perquè compareixen soles.

REVISTA QUINZENAL
Nº 35 V EPOCA 2 AGOST
1986

DIRECTOR: Rafel Umbert
CONSELL DE REDACCIÓ:

C. Obrador
S. Massanet
Taller de Comunicacions

G. Bisquerra
J.L. Martín

COL·LABORADORS:

J. Morey
J. Solivellas
J. Escanellas
A. Genovart
Ant^a Gili

G. Bisquerra
N. Casellas
A. Gili
Pere Ginard
T. Muñoz

ADMINISTRACIÓ:

G. Bisquerra
M. Estelrich

A. Esteva
B. Esteva

REDACCIÓ
I ADMINISTRACIÓ:

C. Rafel Blanes, 10,1^a.ARTA.

Dipòsit legal: P.M. 57-1969.

IMPRIMEIX:

Gràfiques Llevant
Carrer Ciutat, 55. ARTA.

LA REDACCIÓ DE BELLPUIG
DONA LES BONES FESTES A
TOTS I FA A SABER QUE ES-
TAREM ALTRA VOLTA AMB
VOLTROS A LA SETMANA DE
LA FIRA

Crear oportunitats perquè l'alegria corri i participar a escampar-ne és el xarop més recomenable per als qui desitgin llarga vida o no anar-se'n insatisfets.

Anem-hi, doncs, a la festa. Adelitem-nos-en, de la festa. El benefici serà triple: recuperarem forces, ens n'espasarem les ganes i quedarem convidats per l'any que ve.

I per molts d'anys.

Jaume Morey i sureda

NOTICIARI

JUBILACIÓ

El proper dia 8 d'agost el nostre metge D. Esustaquio C.A. alesh complirà l'edat reglamentària per la seva jubilació.

Són molts d'anys els que ha cuidat els nostres malalts i ara li ha arribat l'hora del descans. Al proper número esperem donar informació detallada del rellevament d'aquest gran professional, que dins Artà ha estat i és tota una institució.

FESTES A CANYAMEL

En que no sia del terme, **Canyamel** està quasi totalment poblat per **artanencs**.

Per tant publicam el programa de les festes que fa pocs dies han celebrat amb tot esplendor i alegria.

El dia 26 de juliol hi hagué tirada de guatleres, cercaviles i una gran verbera amb els conjunts **HARLEM** i **CRESCENDO**.

El diumenge dia 27, cuanyes i carreres a peu. Concert de música per la banda de Capdepera, i actuació dels **"VALLEMOSSA"**.

Per acabà, ball de pagés i despediren les festes amb una gran traca final.

EXPOSICIONS

Dia 2 d'agost, a les 20,30 hores, s'obrirà una exposició a la galeria de Sa Nostra, a càrrec d'En Damià Bisbal.

El diumenge dia 3, s'inugurarà una altra exposició a benefici de la Residència a Can Cardaix, art de Mallorca, obra personal de A. Mª Literes.

La Junta de les Balears l'Associació Espanyola contra el Càncer va organitzar el mes passat un Concurs Escolar de Murals. Els escolars hi podien participar en tres categories diferents: A) B.U.P. i F.P.; B) 7e i 8e d'E.G.B.; i C) 5e i 6e d'E.G.B.

L'entrega dels premis (vuit per cada categoria) es va fer a la sala Acròpolis d l'hotel Palas Atenea, de Palma.

A continuació indicam els participants de centres artanencs que foren guardonats amb algun premi:

-Pere Obrador (Cat. A, 7e premi; Institut de B.U.P.)

-Joan Martí Munar (Cat. A, 8e premi; Institut de B.U.P.)

-Pere Flaquer Servera (Cat. B, 7e premi; S. Bonaventura).

XERRIM XERRAM

SEMPRE PLOU QUAN NO HI HA ESCOLA.

Al darrer número el titolavem "Ha arribat l'estiu". Idò el s'en demà, i diumenge per més "inri", foté un dia d'aigua que més bé pareixia de març que de juliol.

No basten els impostos per fer anar la gent cara trista, que els diumenges i tot el temps ens va contra. Sobre tot les dones no hi ha qui els vagi aprop.

EL PROPER NUMERO ja serà al setembre, per això aprofitam per dir-vos que aneu alerta a les festes. Menjau pocs ensaimades, gastau poc i anau a jeure dejorn.

L'ajuntament ha fet tapar els clots i enclotxes de la placa, així que no tingueu por de torcervós un peu, com perillava anys passats. Si feis bona, l'any qui ve estarà enrajolada.

I que ho vessim...

NOTA DE PREMSA FORANA

Davant la notícia difosa a diversos mitjans de comunicació illencs sobre una nova publicació anomenada "Inca revista", hem cregut oportú fer les següents puntualitzacions:

- 1.- "Inca Revista" no pertany a l'Associació de Premsa Forana de Mallorca.
- 2.- No tenim constància de cap gestió encaminada a entrar a formar part de l'esmentada Associació.
- 3.- Tampoc tenim constància oficial de la seva existència. Ho sabem a través d'alguns mitjans de comunicació.
- 4.- Es obvi, per tant, que usa el nom i l'anagrama de l'Associació en forma indebuda.

Gran Barbacoa de Artá Artá·Mallorca

NUEVAMENTE EN ESTE LOCAL,
puede celebrar sus BODAS, BANQUETES Y COMUNIONES.

Tels. 53 74 50
56 22 07

NUEVA DIRECCION

Ara fa 25 anys

Bellpuig, 5 d'agost de 1961, nº 20.

* EN SILUETA DEL MES DE JULIO, ELECO destaca tres hechos de verdadera resonancia en Artá.

El Campeonato de fondo en pista celebrado en Artá i que fué ganado por el corredor local **Sebastián Sastre**.

La inauguración del Parador-Bar "Es Molí", "lujoso establecimiento sin parangón en nuestra localidad".

* EN VOCES AUTORIZADAS, la entrevista a Gabriel Ginard Gil, conocido popularmente como "l'amo En Biel Rei". Preguntado cual ha sido la pesca más abundante de su vida, responde: "En Punta Grossa, siendo ayudado por En Mateu Roig, logré pescar la cantidad de cien kilos. Y eso que a las diez de la mañana tuvimos que dar la sesión por terminada, por haber agotado los trebejos de pesca. Si no, hubiéramos conseguido pescado para llenar un camión de diez ruedas".

Le preguntamos también por otros buenos pescadores... "En Pep Not, En tomasset de Sa Colònia i En Miquel Trenta".

* EN ECOS, la inauguración del Parador-Bar "Es Molí". Fue bendecido el 1 de julio por el ecónomo y director de Bellpuig, D. Mateu Galmés.

Este local, ubicado donde el antiguo "Molí d'En Corona", estaba emplazado a la entrada del pueblo... "no podemos menos de experimentar, como artanenses que amamos nuestro pueblo, una profunda sensación de gozo y satisfacción cuando contemplamos ahora este nuevo establecimiento".

* DE AIRES DEPORTIVOS, reseñamos la animación en el velódromo artanense, con los campeonatos de Baleares para aficionados y persecución para los juveniles.

El primero tuvo como vencedor a Pablo Burguera y el 2º fué Jaime Fullana. En persecución, ganó Miguel Más. Completó la reunión una individual a 125 vueltas, venciendo Riera, seguido por Llodrà, Adrover, Pascual, Sastre, etc.

Sebastián Sastre logró uno de los mayores éxitos de su carrera, al proclamarse campeón de España de Fondo en pista "amateurs".

La prueba se disputó el dia 23 de julio en el velódromo de Artá.

PROGRAMA DE FESTES

DISSABTE DIA 2 D'AGOST:

A les 15,30 hores. Al camp de Bellpuig, tirada de coloms, per a locals, organitzada per la Societat de caçadors d'Artá.

A les 18,30. Al bar Joan: cucanyes i jocs infantils.

A les 18,30. Futbol a **Ses Pesqueres XII Torneig Sant Salvador**, entre els equips MURENSE - ESCOLAR.

A les 20,30. S'obrirà la **Tómbola Parroquial**, als baixos del Centre Social.

A les 20,30. Exposició d'olis a càrrec de **Damià Bisbal** a la galeria de Sa Nostra.

A les 21 hores. Obertura de **Na Batlessa**, després de la remodelació. II Mostra fotogràfica: **Artá i els artanencs**.

A les 23. **VERBENA amb els conjunts MANHATAN - BRIOS - FANTASY**

DIUMENGE DIA 3.

A les 9 hores. Des de Montuiri, **amollada de coloms**, lligada amb la del dia 6 d'agost. Organitza: Societat Colombòfila Artanenca.

A les 18,30. A Ses Pesqueres, XII torneig Sant Salvador, ARTA - ESCOLAR.

A les 19. Inauguració de l'exposició a benefici de la **Residència** a Can Cardaix. Art de Mallorca, obra personal de A.Mª Lliteres.

A les 22. Al recinte de **Sant Salvador**, GRAN RECITAL a càrrec de: CALABRUIX, COA NEGRE I PERE TAPIES.

DILLUNS DIA 4 a les 19 hores JUDO.

A les 20. A la Plaça Nova, jocs, cançons i dances per a tots els nins i nines, a càrrec del GRUP CÚCORBA.

DIMARTS DIA 5.

A les 10,30. Cercaviles amb música xeremies i caps grossos.

A les 18. A la placeta d'Es Marchando, **pal ensabonat**, cucanyes i altres jocs. Organitza **Bar Sa Placeta**.

A les 22. A la Plaça Nova, la companyia XESC FORTEZA presenta l'obra titulada: **TRUNFOS OROS**. Al finalitzar la comèdia, pel pirotècnic Sr Jordà, GRAN REVETLA.

DIMECRES DIA 6.

A les 9 hores. Des de Montuiri, **amollada de coloms**, de la Societat Colombòfila Artanenca.

A les 10,30. Cercaviles amb música i caps grossos.

A les 11. Davant el Bar Joan, **corregudes a peu per a tothom**.

A les 17 h. A l'hipòdrom de **Son Catiu**, GRANS CARRERES DE CAVALLS.

A les 18,30. A Ses Pesqueres, XII Torneig Sant Salvador: ARTA - MURENSE.

A les 21,30 Al Temple Parroquial, actuació de l'**Orfeó Artanenc**. (estreno **Estandart** donat per Pere Pujol).

A les 23 hores. A la Plaça Nova, GRAN VERBENA POPULAR. Actuaran els conjunts: OCULTOS, CALIFORNIA I JAVALOYAS.

DIJOUS DIA 7.

A les 11 hores. A la plaça de La Sala, **corregudes de cintes, jinkama ciclista i altres jocs**. Organitza: Club Ciclista Artanenc. (Bar Centre).

A les 15,30. Carreres de BICICLETES, XXXVIII CIRCUIT CICLISTA SANT SALVADOR. Hi haurà les proves següents: Alevins, Infantils, Cadetes, Juvenils i afeccionats. Organitza Club Ciclista Artanenc. Patrocina Ajuntament d'Artá.

A les 22,30. A la Plaça Nova, FI DE FESTA a càrrec dels grups ARTÀ BALLA I CANTA, ESCLAFITS I CASTENYETES I SIS SOM.

DIUMENGE DIA 10:

A les 10 hores. A les pistes de "SA CARBONA", II TORNEIG SANT SALVADOR DE MOTO CROSS.

RELIGIOSES

Dia 6, a les 21 hores.- Al Temple Parroquial, Missa Concelebrada.

Dia 7, a les 20,30.- Al Santuari de Sant Salvador, Missa Concelebrada.

PARLEM DE LES FESTES

Al llarg del segle XIX, les famílies artanenques benestants encara aparellaven el que se'n deia "sa mudada negra" als fadrins de la casa que s'havien de casar. L'equipament consistia en casaca, guardapits, calçons, mocador pel coll i capell de copa alta, que lluirien els tres dies més grans de l'any: el Dijous Sant, el del Corpus i el de les festes patronals. El dia de Sant Salvador "que de l'any és el senyor", segons la dita, l'home anava de vint-i-un botó, qui no estrenava vestit s'endrecava com millor podia per assistir a l'ofici major, l'acte més sobresortint de la diada.

Les festes profanes arranquen de creences, de certes pràctiques, usos i costums seculars, a voltes intrascendents com els que donaren peu a les famoses falles valencianes, sorgides de la necessitat d'eliminar els trastos vells que s'acumulaven als porxos de les cases. Les religioses són conseqüència de la devoció particular a un sant o a algun fet sagrat. Desconec les fortes raons que mourien els nostres avantpassats a honorar el pasatge de la Transfiguració del Senyor fins a tal punt. De totes maneres, des de temps molt reculats, les celebracions religioses han estat vinculades a les laïques. L'església, tira a tira, va acabar amb

les pràctiques, rites i formes litúrgiques pre-cristianes per imposar el seu propi ceremonial. Si fou palesa la religiositat que envoltava les nostres festes també hi és notòria la influència mundana, la qual roman un tant immutable, potser fossilitzada. Es el cas de les cercaviles, els cap-grossos o "cabeçudos", les cucanyes, les corregudes de joies i altres elements de tipus folklòric, si bé es mantenen dins una certa atonia, no han perdut tanta actualitat com la de les funcions eclesiàstiques: el novenari, les completes i algunes més. Les noves generacions han trencat antics motlles i han imposat nous costums. Menyspreuen la cultura imposada alhora que cerquen nous camins d'esplai. Les actuals festes-espectacle amb tirades al plat, futbol i circuits ciclistes han substituït en certa manera les proves de força i destresa que tingueren lloc a la plaça del Trespolet, i fins i tot es van deixant de banda algunes com les "berbenes" de recent imposició, per acudir a les discoteques, més d'actualitat.

Si comparem el programa de les festes d'enguany amb un de fa quaranta anys hi notarem poques diferències de contingut. Aleshores, el plat fort dels espectacles era el de la "berbena", amb l'actuació de

l'orquestra "Clipper's" i el popular Xispa, el bateria que llençava les macetes a l'aire sense perdre el compàs. Encara se celebrava el ball de la cisterna i es repartien "víveres a los pobres de la localidad". El concert de música que s'oferia a la plaça Espanya s'ha convertit en una vetlada de ball mallorquí -si els nostres aplecs es posen d'acord-. Mancat d'altres atractius, el públic es divertia amb vistosos focs artificials, avui massa costosos perquè siguin d'efecte, però que llavors no ho devien ser tant com podem deduir del fet graciós que contaré per acabar: una quadrilla d'artanencs, un bon dia de setembre, dissabte de festes d'un poble molt apreciat, feien els passos a prop del cafè d'es Centro sabedors que estava a punt de passar el pirotècnic que portava els coets i les rodelles que, dit sigui de passada, era molt donat a empinar el colze. Aturaren la camioneta i convidaren "en mi hombre" a fer un copí. Dolcet dolcet el posaren calent d'orella i acabaren per comprarli el barrisc. El saig va fer una crida fent a saber que els Tomeu de la colla convidaven el poble a una "revetla" especial per celebrar la seva onomàstica. Els benvolguts veïns es begueren es cop com sa figura i, com és natural, posaren fil a l'agulla per tornar-los es jornal. Aquest humor venia a ser un número més de les festes i no estava programat.

Colau

DE LA PARROQUIA

Dia 6 d'agost: FESTA DE LA TRANSFIGURACIÓ DEL SENYOR,

A les 21 h. a l'Església Parroquial celebració de l'Eucaristia en la que predicarà Mn. Teodor Suau, Rector del Seminari Major de Mallorca.

Dia 7 d'agost: FESTA DE LA MARE DE DEU DE SANT SALVADOR,

A les 20'30: Al Santuari de Sant Salvador Celebració de l'Eucaristia. Predicarà Mn. Bartomeu Suau, Delegat Diocesà de Missions.

Ambdues celebracions seran presidides pel novell sacerdot i vicari d'Artà, Pep Toni Guaridiola.

Quedau tots convidats a la festa.

ARTÀ I ELS ARTANENCS

PEP FCO. PALOU ESTEVA

BELLPUIG entrevista avui a un de tants que, per aprendre i superar-se, s'han de desplaçar fora del poble.

En Pep Fco. Palou Esteva, va néixer a Artà l'any 1963. Va cursar estudis al poble fins al 29 de batxiller, continuant després els estudis a Ciutat on anà a viure, per motius de feina dels seus pares.

Començà la carrera de història a la universitat de Palma, però la seva curulla era una altra, i prest abandonà els estudis per dedicar-se plenament a la seva vocació: la música.

BELLPUIG.- Des de quan te ve l'afició per la música?

PEP FCO. Jo vaig començar tocant la flauta dolça a Artà, anant al col·legi de Sant Bonaventura. Després vaig començar el solfeig amb l'amo En Rafel Terrasa a Nonga, (un bon músic dins les seves possibilitats) per continuar amb Na Maria Cabrer aprenent el piano.

BELL.- Quins cursos feres a Artà?

P.F.- A Artà mitja carrera de piano i la meitat de solfeig. Ja a Ciutat vaig acabar el piano tenguent de professor el Pare Mateu, de feliç record.

BELL.- Actualment, quins estudis tens o fas dins el camp de la música?

P.F.- Com ja he dit, tenc acabat el piano, i els sis cursos de flauta. Ara fa un any que vaig a Barcelona per treure el títol superior.

BELL.- Ademés dels estudis, ¿què has fet més?

P.F.- He cantat amb les corals "Es Taller" i "Studium". Amb aquesta vaig venir a Artà l'any 1985 a donar un concert a Sant Salvador, organitzat per la vostra revista BELLPUIG. Per cert que ara han de treure un L.P.

BELL.- Amb quins concerts has actuat, ademés de la coral?

P.F.- A Son Marroig, amb el grup de música barroca "Tafelmusik". Després amb la "Camerata instrumental" a Sant Antoniet i a l'Auditorium. També amb l'orquestra Ciutat de Palma, i amb el pianista Miquel Estelrich. Amb la coral Studium vaig anar al Teatre Real de Madrid, on representàvem a la Comunitat Autònoma de Balears, i també a Barcelona amb un conjunt de 5 flautes travesseres, amb músics catalans, un dels quals és el professor que actualment em dona classe a l'escola de música de Granollers, anomenat Claudi Aritmany.

BELL.- On va esser el teu "estreno" amb la flauta travessera?

P.F.- Fou a l'Església de Sant Felip Neri de Palma, amb l'orquestra de cambra de "Studium".

BELL.- Quins són els músics més destacats amb els quals fas feina?

P.F.- Ademés del meu professor Claudi Aritmany, amb Carles Ponseti, director de Studium, Miquel Estelrich, pianista, Joan Company, director de la coral universitària i de la Camerata.

BELL.- Pep Fco., quines ambicions tens ara?

P.F.- Tocar el més bé possible i poder-me guanyar la vida, que la gent em compregui i aprecii la meva feina.

BELL.- Dins el camp de la música, ¿rebu subvencions per poder costejar els estudis?

P.F.- Fins ara no n'he rebuda cap. Però sí en tenc de sol·licitades, esper seran concedides.

BELL.- Penses que la música és coneguda dins Mallorca?

P.F.- A Palma encara sí, ara a la part forana pens que s'haurà de donar més a conèixer. Ja sé que la distància és un problema, i la gent està limitada, però a altres parts d'Europa ho fan.

BELL.- Hem d'aprendre, per tant, els espanyols dels estrangers?

P.F.- Actualment tenim tants bons músics a Espanya com a l'extranger. El que falla molt greument, és la infraestructura i el recolzament. Per això, molts hem de sortir a estudiar a fora.

BELL.- I a Mallorca, està reconeguda la música actualment?

P.F.- A Mallorca amb més exageració, si vols, que dins Espanya. Normalment només vénen orquestres estrangeres. Valoram més els de fora que els nostres. Basta que sia extranger per dar-li més importància. Per altra part, pensam que el nostre és el millor. No tenim un punt objectiu de la cultura ni del terme mig de les coses. I ens resultava vegades indiferent quan ve un senyor poc conegut de dins el nostre país.

BELL.- Com veus actualment el camp de la música als pobles rurals?

P.F.- En primer lloc, no s'aprecia la música clàssica perquè és desconeguda i no és comercial. Però tampoc se li dona als pobles l'oportunitat de conèixer-la. Per tant, sempre serà un camp difícil i un problema mal de resoldre. Actualment, per aprendre, has de sortir de la ruralia per poder ampliar els coneixements de la música, això a nivell general, sempre hi ha excepcions.

BELL.- Que penses tú que hi fa falta als pobles perquè coneguin i estimin la música clàssica?

P.F.- Primerament falten escoles de música, després ambició de la gent i dels qui poden fer que sia coneguda. Per exemple, a Artà podria esser bò, el que a Na Batlessa, s'hi tengués un piano de coa, no per aprendre, sinó per evitar el trasllat de fora d'aquest instrument. Així es podrien fer més concerts i la gent a poc a poc es mentalitzaria amb la música. Crec que valdria la pena estudiar-ho.

BELL.- Què fas per les vacances d'estiu?

P.F.- Enguany, del 23 de juliol al 11 d'agost, estaré fent un curs de flauta a Niça (França), donat per professors del conservatori de París.

BELL.- Així mateix, te guanyes la vida ara amb la música?

P.F.- Quasi no trec per les despeses. Aquest darrer curs, he donat classes a un col·legi d'EGB. a Ciutat. Ara, anam alguns vespres amb Na Gina Calpin i un jove de Manacor a l'Esplai Internacional de la Colònia, però tot això és passatger. Esperem venguin temps millors.

ACOMIADAMENT

Ens acomiadem d'En Pep Francisco Palou, jove inquiet i dedicat plenament a l'estudi de la música. Llàstima, com ell diu, que la música no pugui esser coneguda a l'entorn dels nostres pobles, i també que aquestes promeses hagin de viure a fora, fent que la nostra gent, sobretot la joventut, no pugui aprofitar els seus sabers en bé de la nostra cultura.

G. B.

Llinatges artanencs

Per J. Solivellas

Cantó. Coll del Cantó. Separa les conques del Segre i de la Noguera Pallaresa.

Dols. Del llatí "dulcius" = home bondadós i de bon parlar.

Ferriol. Del llatí "ferreolus" = diminutiu de "ferreus" = ferreny. Nom de diversos sants de la Gallia.

Fortesa

Fortesa. Del llatí "fortitia" = fortalesa.

Jaume. Derivat de l'hebreu "Jacobus". Etimologia = el qui lleva el lloc a un altre.

Parlar Bé Poc Costa...

Els empleats

El mot "empleat", tot i que derivi del castellà, figura, com a terme propi, als diccionaris de la llengua catalana. S'aplica a un tipus determinat de treballador per compte d'altri, diferenciat de l'obrer. Parlam d'obrers en una fàbrica o en un taller i, paral·lelament, ens referim als empleats de banca, de comerç o d'oficines, és a dir, als assalats que tenen un càrrec, ocupació o plaça -no tenen "empleo" més enllà de l'esfera manual o industrial. Les funcions que **exerceixen** (sense "desempenyar-ne" cap) són, pròpiament, d'orde administratiu o burocràtic.

La carrera d'un empleat sol iniciar-se amb la superació d'unes proves d'aptitud, d'acord amb els criteris d'admissió que l'empresa ha fixat. Devegades un dels criteris escollits a part del sotmetiment a les terribles oposicions i ultra la consideració dels mèrits -és el fet de **tenir bo** (una inconseqüència similar a l'"enxufe", però en català). El vocable **enxufat** no figura als diccionaris normatius, però sí a l'Alcover-Moll, el que podria ser un encert, ja que el mot conté un significat emotiu de què, evidentment, pretura la forma **prebendat**, que ho proposa com a alternativa.

Una vegada admès, l'empleat rep el **nomenament** (no cal dir "nomenament") que pertoca a fi d'ocupar, no un "puesto" ni un "destino", però sí un **lloc de feina**. En aqueix lloc ha de mantenir una xarxa de relacions múltiples: d'igualtat, amb els **companys** o **col·legues** (ni "compañeros" ni "colegues"), i de subordinació davant dels caps o superiors (no "jefes"). Cal servir la bona qualitat d'aquestes relacions i compaginar la subordinació amb la **companyonia** (no "compañerisme"); desgraciadament, no tothom en sap, el que realment perjudica la casa. L'excessiva submissió anul·la la capacitat creadora i degenera cap a hostilitats i traïdories. Els **dirigents** que no són "mandos" -ho haurien de saber i rebutjar l'envejós, el rentacares, el llepaculs i l'**acuseta** (alternativa catalana del "xivato"), per afavorir l'esperit de grup, la cooperació i el respecte cap al proïsme.

En la vida laboral d'un empleat hi ha **esdeveniments** (no són "aconteixements") felïços, com l'**antiquitat**, que no és "antiguedat", però que implica la cobrança de **triennis** (no cal dir "trienis"); n'hi pot haver també d'infortunats, com la **suspensió de treball i de sou** (no "d'empleo i sueldo"), el **cessament** (no el "cesse"), la d'missió o l'**acomiadament** (no "despido"), que duen al lamentable **atur** (que ve a ser com el "paro").

Preguem, si cal, perquè tot el que ens ocorri sigui catalogat de felïç, i puguem veure realitzades les nostres aspiracions. I que d'aquesta sort, amb la cooperació de tots nosaltres, en participi també la nostra llengua.

JOELL

HA MORT EL P. LLITERES

Fra Sebastià Lliteres Lliteres va néixer a Artà el 19 de gener de 1904, vestí l'hàbit de la TOR el 17 d'agost de 1919. Feu el noviciat a Artà i la professió religiosa fou dia 9 de setembre de 1920. Ordenat prevere a Palma dia 2 d'abril de 1927 pel Bisbe Llompart. Poc després és enviat a Roma com a Vicari de Sant Cosme i Sant Damià, residència de la Cúria Generalícia de la TOR, on hi treballà amb entusiasme especialment amb els joves.

L'any 1936 és enviat als Estats Units, començant una tasca missionera per l'Estat de Texas i seguint pels Estats de Nova Jersey i Nova York,

on hi va reunir els de parla espanyola, especialment els de Puerto Rico i ara darrerament els de Cuba.

Va construir dues esglésies, una a la Ciutat d'Elizabeth, N.J. amb les corresponents dependències de servei al poble, i l'altra, d'una bellesa i un art inigualables, a la Ciutat de Newark, també a l'Estat de Nova Jersey. El seu gran amor a la Mare de Déu feu que tant un temple com l'altre fos titulat "Immaculat Cor de Maria".

El Diumenge, dia 15 de juny de 1986, a les 9 del matí, quan als Estats Units es celebrava la festa o el Dia del Pare, Fra Sebastià fou cridat pel Pare de tots a celebrar allà dalt la festa de la felicitat eterna.

De la Colònia de Sant Pere

CLUB TERCERA EDAT

El passat 26 de juliol fou inaugurat oficialment el Club de la Tercera Edat als locals del Centre Social. Assistí a l'acte de la inauguració el President del Govern Balear Gabriel Cañellas.

Seguí Ament, un grup d'aficionats al teatre, posà en escena l'acte còmic titulat "Parlant clar s'entenen", que feu riure a tots els assistents. Seguidament tengué lloc al restaurant "Esplai Internacional" un sopar de companyerisme en el que hi participaren nombrosos socis.

En aquests moments el club de la Tercera Edat compta amb 50 afiliats.

Per efecte d'entrega d'originals a la redacció de Bellpuig, ens veim obligats a donar només aquesta breu informació. Si Déu ho vol, al proper número ampliarem aquesta notícia.

LOCAL MUNICIPAL

L'Ajuntament d'Artà acordà en el ple del dia 1 de juliol, encarregar un projecte per a construir un edifici municipal a la Colònia. Aquest estarà ubicat a un solar que posseeix

l'Ajuntament a "Sa bassa d'En Fassol" just devora el restaurant Esplai.

Segons pareix, aquest edifici podria donar cabuda a activitats tan diverses com: magatzem, oficina de cobrances, dispensari de mèdic i altres. Des d'aquí ens atrevim a suggerir a l'Ajuntament que, al manco de cara a l'estiu, s'obri una oficina d'informació i atenció a la gent (una espècie de sucursal), on es puguin sol·licitar dades, informacions i documents, a fi de no haver d'anar a Artà per qualsevol cosa. Seria un gran detall per part de les nostres autoritats.

MILLORES AL PORT

Possiblement el port de la colònia sigui l'únic d'Espanya, tal volta del món, que els dies de temporal quedi tancat amb una barrera per assegurar que les embarcacions no corrin perill. Darrerament això ja no era així perquè s'havia produït un profund clot davall la barrera i quan venia la xuclada de les ones, les barques es bellugaven fort ferm. Aquest problema fou solucionat a base d'omplir el desnivell creat per la mateixa correntia i ara les barques -i també els seus amos romanen tranquils després d'aquesta millora.

SOPAR DE COMPANYYERISME

Els socis del Club Nàutic es trobaren al local de l'esmentat

club per a celebrar un sopar de companyerisme. Aquest, tengué lloc dia 19 de juliol i encara que hi mancaren bastants de socis, això no fou obstacle perquè hi regnà el bon humor i els discursos de rigor. Que es pugui celebrar per molts d'anys.

DONANTS DE SANG

La unitat mòbil de la Germandat de donants de sang de la Seguretat Social vingué a la Colònia el passat dia 29 per a realitzar extraccions de sang entre els donants residents al nostre poble. Una vegada més foren moltes les persones que col·laboraren en aquesta tasca tan humanitària de donar part de la seva pròpia sang en benefici d'altres persones que precisen d'aquest servei.

REGATES D'OPTIMIST

A les regates d'optimist celebrades el passat dia 29 de juny, resultà campió local En Pedro Antonio Martí Ferrer, un al·lot de treze anys, quedant classificat en segon lloc En Lluís Sureda Oliver. Al campió local li correspongué el trofeu donat pel nostre Ajuntament. Enhorabona! Per altra banda el Club Nàutic està donant un curs de vela per a optimist per a nins i nines de set fins a quinze anys.

Andreu Genovart

AFEGITÓ DE FESTES

Quan el segle que correm no era ametla ni ametlló, dins Artà tenien lloc unes festes patronals plenes d'encis casolà i regust perfumat d'alfabaguères. Tot era més ancestral i autèntic. La gent, sobretot les dones, no coneixien, ni d'aprop, cap recepta amagridora.

En aquell temps, s'aprofitaven les festes per sortir d'es botador, menjar carn i altres herbes i fer festa, molta festa.

Avui en dia ningú té il·lusió de res, perquè qui més qui manco ha vist Austràlia per la finestra.

Personatges de les nostres festes foren son pare d'En Solleta, Na Clara i En Joan de "s'Aigo". Aquests tres genets mercadejaven avellanes, cacauets, torró prim blanc i rostit just caga-ferro. Per quatre dècimes t'omplien una butxaca de menjua. Un pitxeret petit de gelat valia de dos reals a una pesseta.

En Joan de "s'Aigo" emmagatzemava neu dins les casetes -actualment mig enderroca-des del Puig Gros de Massanella. La neu es transportava en carros a Ciutat i posteriorment el gelat als pobles en un transport semblant.

Una gasosa d'En Miret amb tap de suro i fil de porc, es podia beure per un velló. Les que fabricava l'amo En Toni Felanitxer, àlies Gracioso sols costaven sis dècimes. Aquest home casà amb madò Xapata i tragué a rotlo una fabriqueta de refrescs en el solar del carrer de Son Servera, on hi havia el Pou d'Avall. El pou, d'aigua fresquíssima, restava baix d'un

cobri que sobresortia del carrer i era públic. Tal circumstància no impedia que l'amo En Toni hi tengués les gasoses en remull. El Gracioso fou un dels homes més forts d'Artà. Xapat i tallat de lluna, anava en camiseta tant d'estiu com d'hivern. El 1918, l'any del grip, Déu li obrí la porta.

Per aquelles saons, En Francesc Garriguer, un menestral com la Seu, s'especialitzà en un gelat d'avellana que feia pecar un sant. Això succeïa al domicili actual de Ca'n Jeroni Bou (d'es Racó) del carrer major.

Madò Clara anava fora cabresta. Son pare i el seu marit, que eren governamentals, fanàtics d'En Conxa, passaren pel mànec. Tal fet aquella doneta no se'l pogué llevar mai de la closca.

La família de Ca'n Manuel i Biatriu Marina igualment ensentaren bòtil i les sortia un geladet de daça qui toca. El vell Marín, sense cercar-ho, es convertí en un rodamon important. Quan servia a la mili féu d'escolta de cònsols per quasi els cinc continents. A Pekín pujà a un carretet, tirat per un xinès cama-xanga, a les vuit del matí i davallà a les quatre del capvespre, sempre tirant pel mateix carrer. Per sort seva, aquest carreràs tenia set fonts que brollaven roll seguit. Una dona, que el volia tondre pel gener, li demanà per la muralla de Xina. En Marín, com si sentís cantar el violai, tot xarpat li respongué: "¡Es un marge ben fet!"

Pere Ginart

LA DUAIA (VI)

En julio del año 1581 vuelve a catrevar la posesión, denunciando tener y poseer una posesión, dicha "La Duaia Nova i La Duaia Vella", situada en el término de la villa de Artá. La Duaia Nova tenida en alodio del Rey a incierto de laudemio y al censo de cinco sueldos al Rey y "La Duaia Vella" en alodio de Mossèn... Andreu d'Albocàsser. Limita dicha posesión con posesión de Jerónimo Guiscafré, con posesión de Bartolomé Terrassa, con posesión de Bartolomé Melis, con posesión de Mossèn Nicolás Gili, escribano, con la posesión de los herederos de Joan Melis de La Mesquida, con la ribera del mar, con posesión de los herederos de Pedro Molines y con la posesión del mismo Antonio Vives.

Antonio Vives de La Duaia murió a 26 de octubre de 1586, dejando medio quintal de lana a los pobres, la mitad de negra y la otra mitad de blanca y además deja una misa perpetua el día de San Antonio en la capilla de San Julián.

Interesante resulta, para conocer las distintas sucesiones de los Vives en la posesión de La Duaia, la cabrevación efectuada día 18 de diciembre del año 1780, por María Rosa Sard, viuda de Ramón Vives, llamado de La Duaia, la cual denuncia tener y poseer un predio, llamado "La Duaia Nova i La Duaia Vella" sita en el término de Artá, tenida "La Duaia Nova" en alodio del Rey y "La Duaia Vella", en alodio de Mossèn Andreu de Albocàsser.

Sus límites son los siguientes: La Cova de Jorge Pujals de la villa de Felanitx, posesión denominada Los Olors de D. Pedro Francisco Font dels Olors, El Racó de Dª Cecilia Zaforteza, Son Terrassa de Juan Blanquer del lugar de Capdepera.

María Rosa Sard tiene y posee el indicado predio como heredera usufructuaria de Ramón Vives, su difunto esposo, según testamento realizado ante el notario Antonio Nebot, día 10 de mayo del año 1772, válido por su muerte acaecida día 15 de mayo posterior.

Ramón Vives lo poseía como sucesor "ab intestato", de su padre Miguel Vives que murió día 29 de agosto del año 1744, el cual tenía y poseía el predio como donatario universal de Nicolás Vives, su padre, por donación llevada a cabo ante el notario Jaime Brotad, a los 12 de agosto del año 1687. Nicolás Vives, abuelo del citado Ramón Vives, poseía dicho predio como heredero universal de Antonio Vives, su padre, en el caso que tuvo lugar por muerte del primer instituido sin hijos, según testamento hecho en poder del notario Miguel Colomé, día 12 de septiembre del año 1634.

El referido Antonio Vives, bisabuelo de Ramón Vives, poseía como heredero universal de Miguel Vives de La Duaia, su padre y tercer abuelo de Ramón Vives, como consta por su testamento en poder de Nicolás Gili, notario, a 1 de julio de 1612 que tuvo efecto por su muerte acaecida día 6 de enero del año 1613.

Miguel Vives poseía el mismo predio de La Duaia como hijo y sucesor de Antonio Vives, su padre, muerto sin disposición alguna el 26 de octubre de 1586, el cual lo poseía en virtud de los títulos que refiere la cabrevación día 13 de julio del año 1581.

La nieta de Ramón Vives y de María Rosa Sard, llamada María Rosa Vives y Morei casó en 1839 con su primo hermano José Francisco Moragues y Morei, teniendo entonces la edad de 18 años, pasando la propiedad de La Duaia a su hija Margarita Moragues y Vives que murió soltera.

A. Gili

RECEPTA

per madò Antònia Gili

ROSBIF DE VADËLLA

Es compra un bocí de llom de vadella. S'atupa amb s'aprimador per damunt perquè afluixi un poquet. Es sala ben salat i s'hi posa pebre bo. S'enrotlla i es ferma ben estret amb un fil. Es posa una pella al foc i es fregeix a poc a poc fins que estigui ben ros. Es posa dins aquell suc un tassó de vi sec i la carn es posa dins una olla que es pugui tapar ben tapada i llavors es tira aquell suc dins s'olla i es tapa. Al cap de mitja hora es posa aquella olla al foc i se li dona una fúria per espai de cinc minuts. Es lleva i està a punt de servir.

Es bullen unes patates i es passen pel colador, es posen al foc amb una cullerada de saïm o mantequilla. Es va remanant aquella pasta. Se li posa un vermell d'ou i una miqueta de sal i pebre bo i es serveix amb la carn. S'agafa la carn, es lleva el fil i es fan tallades i es van componguent dins una palangana una tallada darrera s'altra. S'hi posa aquella patata "majada" i es pot adornar amb un ou bullit picadet. S'encalenteix aquell suc i es posa per damunt i surten unes tallades rosses i molt fluxes.

Telex 69565 VGOR E

G.A.T. 820

Calle Binicanella, 12 · ☎ 585515/52 · CALA MILLOR
Carretera Cala Agulla, 19 · ☎ 564017 · CALA RATJADA

VERANO 86

Excursión CRUCERO A MENORCA
con visita 3.800 ptas.
UN DIA EN IBIZA, en AVION
con excursión completa a la Isla 6.500 ptas.

VUELOS INTERNACIONALES

LONDRES	18.500 ptas.
MANCHESTER (vuelo directo)	22.950 ptas.
AMSTERDAM	26.900 ptas.
PARIS	31.300 ptas.
ROMA	39.300 ptas.
FRANKFURT	41.800 ptas.

VUELOS TRANSCONTINENTALES

(desde Palma)

BUENOS AIRES (ida y vuelta)	104.000 ptas.
NEW YORK (ida y vuelta)	83.400 ptas.
MIAMI (ida y vuelta)	84.400 ptas.
HONG KONG (ida y vuelta)	137.830 ptas.
TORONTO (ida y vuelta)	74.000 ptas.

VUELO especial BARCELONA
(ida y vuelta) 5.500 ptas.

GALICIA 3 ciudades - 7 noches
en hotel XXX 34.500 ptas.

CURSOS DE INGLES en LONDRES, OXFORD,
CAMBRIDGE y EDIMBURGO en familia. Nues-
tro precio incluye AVION desde Palma.

2 semanas alojamiento P/C	71.840 ptas.
3 semanas 15 lecc. semanales	94.590 ptas.
4 semanas una excursión dia completo por semana	117.345 ptas.

ES CALO, NO EL TOQUEU

El Caló de Farrutx està situat al vessant occidental de la nostra serra, davall els pujols de l'Atalaia Moreia i La Tudosa. Forma una explanada d'uns 200 metres de llargada que s'endinsa cap a la mar, constituint un vertader port natural, molt visitat per pescadors i excursionistes.

La seva cobertura vegetal està composta per una garriga de mata i estepes, coberta per pinar. Entre altres espècies, podem citar com a més característiques al pi, l'arbocera, la mata, el Arbaió, les estepes (sobretot la llimonenca), i el carritx. Les orquidees són particularment abundants a aquesta zona, donant durant els mesos de març i abril, una nota de color que contrasta amb l'aridès del paisatge. També podem trobar al Caló alguns endemismes (plantes que en tot el món, només es troben a les nostres illes), com el molinet, el pa porcí i el Senecio rodriguezii.

Passant a l'avifauna, bastarà cercar entre les branques dels pins per a descobrir al capferriero, la cadenera, el pinsà, el verderol i el gafarró. Entre les mates baixes sentirem cantar al busqueret i, durant l'hivern, hi trobarem també al ropit.

Entre el carritx que s'enfila cap a les muntanyes, es sent cantar la perdiu, la cucullada i la varola, i aixecant el cap a la serra, segurament podem observar al corb i al xoriguer, no essent rara la presència de l'única àguila mallorquina: l'esparver o àguila calçada.

Devora l'aigua, les gavines ens donen una lliçó de vol, i el corbmarí eixuga el seu plomatge sobre una roca. Amb un poc de sort (hi ha gent que l'ha tenguda), podem observar l'espectacle de l'àguila peixetera llançant-se a l'aigua per a sortir llavors amb un peix a les arpes. Com veis, es Caló és un vertader racó de bellesa inalterada.

¿Perquè us moll tot aquest "rollo"? Doncs perquè no som els únics que trobam que es Caló és una joia; els urbanitzadors, destructors de cales i platges verges, ha fitxat els seus ulls a aquest racó del nostre municipi. Pretenen construir-ne una mena de Costa des Pins amb 38 xalets.

Actualment encara no s'ha aprovat el pla Parcial (esperem que no s'arribi a aprovar), pel que la salvació o destrucció d'Es Caló de Farrutx recau quasi completament en mans dels nostres regidors. Dic quasi, perquè moltes vegades no es té en compte que la veu del poble és la que comanda. Així, doncs, fem tot propaganda en contra de la urbanització d'Es Caló, cridant: **¡Es Caló, no el toqueu!**

Toni Muñoz, membre del col·lectiu del GOB a Artà.

Prensa forana

SOBRE UN CENTRE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL

No són poques les vegades que hem d'anar d'un lloc a l'altre -d'Herodes a Pilat, com es sol dir- cercant material per a una feina d'investigació concreta. Qualsevol centralització és, en aquests casos, ben arribada.

Existeixen, però, entitats que, encara que poc conegudes o insuficientment divulgades, ajuden a la elaboració de tasques sobre la nostra història més o menys recent, concentrant dates i documents. Són, aquests, centres de documentació en els quals l'erudis i el prof'Pha poden trobar-hi material a l'hora de confeccionar un treball d'investigació o d'anàlisi. Llocs, com deia, no sempre coneguts per a tothom, però decidits i valuosos, capaçs d'omplir un buit quant a documentació es refereix.

Permeteu-me que amb aquest escrit intenti descobrir-vos o en el millor dels casos acostar-vos el que és sens dubte el centre de documentació musical més important de l'illa. Us parl del "Centre de Recerca i Documentació històrica musical de Mallorca", arxiu d'informació musical, punt de partida de treballs d'història i de teoria de la Música nostra.

Com ha sorgit aquest Centre? Qui el porta? Com arribar-hi...? Bé, no fem tanta de via, anem per parts.

L'iniciador de la tasca del Centre fou Joan Parets i Serra, nom ben conegut dins els àmbits musicals illencs. Fa més de vint anys que ha anat arreplegant material: textos, programes de mà, notícies... fins i tot enregistraments discogràfics, relacionats sempre amb el Fet musical mallorquí. Poc a poc, Parets, ha anat augmentant el volum del seu arxiu.

Però, el recercador no ha escatimat esforços: ha buidat col·leccions, ha acudit a biblioteques, ha visitat museus i les parròquies... ha cercat, en definitiva per tots els racons de Mallorca, prenent notes i elaborant fitxes.

Avui, després de tots aquests anys, el que comença sent un arxiu particular fruit d'un esforç personal s'ha enriquit amb l'aportació d'altres documentalistes. La persona -Parets- s'ha constituït en entitat. La qual cosa li ha marcat un nou caràcter.

Per altra banda, el Centre de Recerca i Documentació Musical és també un organisme viu. Vull dir que no només arreplega material sinó que es mou. Així, com a tal, ha participat a congressos de documentalistes (el més recent el passat mes de Novembre, organitzat pel Ministeri de Cultura. Enllà, el Centre establí contactes amb organitzacions similars d'altres Comunitats autònomes), ha confeccionat treballs biogràfics sobre la figura d'alguns músics mallorquins... i actualment està preparant diferents conferències per tal de divulgar la història de la nostra música.

L'arxiu del Centre està obert a tothom. Qualsevol persona que necessiti documentació relacionada amb el Fet Musical pot acudir-hi (la Rectoria de Lloseta és, ara per ara, el seu lloc estable). De fet, no pocs estudiosos s'han servit del seu material. El Centre de Recerca apareix, ja, a diverses bibliografies de diferents treballs de Música.

Pere Estelrich i Massutí

ESPORTS

FUTBOL

El passat dia 22 de juliol es varen començar a Ses Pesqueres els entrenaments de l'equip de **Preferent** del C.D. ARTA.

Moltes cares conegudes, altres no tant, i alguns fitxatges de fora, completaran el que ha de ser el conjunt per a la propera temporada.

Així podem dir que, hi hagué els porters Arrom i Vives, aquest procedent del Mallorca. També els veterans Grillo, Suárez i Genovart. En Planisi, ja conegut de juvenil, i En Vallès, procedent del Constància. Remacho, ja de l'any passat, i En Gayà, nou element i que procedeix del Manacor, i les més joves promeses locals: M. Genovart, Massanet, Rosselló, Ginard i Roxa.

Aquests foren més o manco els que saltaren al camp per començar a posar-se en forma per poder jugar el torneig de festes i començar la propera temporada amb deguda forma física.

Faltaren En Villalonga, nou fitxatge, i altres que la directiva guarda en cartera i que seran els que completaran la plantilla.

Al transcurs de l'entrenament, es sentien alguns comentaris com aquest: "sembla que la plantilla és curta, i que veuen poques cares noves". Potser tinguin part de raó, però és la única manera de llançar la cantera i no veure tants de "esterns" dins les formacions.

Esperem per tant hagin encertat amb la formació de l'equip i la afició pugui quedar contenta als partits de Ses Pesqueres.

DE DARRERA HORA

Abans de tancar aquest número, hem sabut que el jugador **Villalonga** que de "paraula" havia fitxat per el C.D. ARTA, ara resulta que torna enrera rescindint el contracte verbal al·legant que el nostre poble es troba molt enfora del seu (es de Consell).

Es de suposar que quan anaren a cercar-lo, la distància seria la mateixa, així que aquest bon al·lot que estigui a caseva.

Tampoc podrem comptar amb el porter "Gerónimo", que de "paraula" també havia dit que sí. Sembla que devers caseva el vent bufa molt fort.

Al darrer entrenament, anaren a prova 5 jugadors cedits pel Poblenc, i si els volem podrem comptar amb ells. La directiva i l'entrenador tenen la paraula.

GRAN REUNION EN EL HIPODROMO DE "SON CATIU", CON MOTIVO DE LAS FIESTAS DE SAN SALVADOR

1ª CARRERA - Autostart.

- 1.- JOTA
- 2.- JONIA
- 3.- JEREMI
- 4.- JARTANA
- 5.- JOB
- 6.- JELAYA
- 7.- JOIELL
- 8.- JOLI GRANCHAMP

2ª CARRERA Autostart

- 1.- J. CRESPI
- 2.- HORSE SENATOR
- 3.- HITO S.F.
- 4.- HADOË
- 5.- F. AFORIUS
- 6.- JOYA BOIS
- 7.- JIVARO
- 8.- HISTORI

DIA 6 DE AGOSTO, A LAS 17,30

4ª CARRERA

- 1.- HIGLAND H. C.
- 2.- HORT WORTY
- 3.- HARISOL
- 4.- MAGNO
- 5.- EDIK
- 6.- BERTA DILLON ROYER
- 7.- A. LANCIA
- 8.- BERTA P.
- 9.- CARINO M.

5ª CARRERA - Galope liso.

6ª CARRERA

Gran Match. Trofeos donados por DESTILERIAS 2 PERELLONS

- 1.- E. POMONIUS
- 2.- E. MARISOL

7ª CARRERA-NACIONALES

1.- BETANAT	2200
2.- ALIS DIOR	2200
3.- BOCA RATON	2200
4.- BENVENGUDA	2200
5.- ESCARCHA	2225
6.- DRIVESTUIST	2250
7.- HIVERN	2250
8.- FAULA	2250

8ª CARRERA-Galope liso

9.- CARRERA - IMPORTADOS

1.- KOURDE	2200
2.- LADSOUKO	2225
3.- JARUIS	2225
4.- JHAVE	2225
5.- FILLE DE FRANCE	2250
6.- LIDO DE FEURIAIS	2275
7.- GAMIN D'ISIGNI	2275

